DOMSTOLENS DOM (første afdeling)
21. marts 1985*

I sag 108/84

Giovanni De Santis, tjenestemand ved Revisionsretten for De europæiske Fællesskaber, med bopæl i Goetzange (Luxembourg), ved advokat V. Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos nævnte advokat, 18 A, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

Revisionsretten for De europæiske Fællesskaber, ved rettens sekretær J.-A. Stoll som befuldmægtiget, bistået af advokat L. Defalque, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg på Revisionsrettens sæde, 29, rue Aldringen,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af den beslutning, hvorved udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve CC/A/5/83 afslog sagsøgerens ansøgning,

har

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne T. Koopmans og R. Joliet,

generaladvokat: Sir Gordon Slynn
justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman

**

afsagt følgende

* Processprog: Fransk.
** og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 31. januar 1985,

DOM

(Sagsfremstillingen udelades)

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 19. april 1984, har Giovanni De Santis, der er tjenestemand ved Revisionsretten for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation af beslutningen af 17. august 1983, truffet af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve CC/A/5/83, om ikke at give ham adgang til prøverne i den nævnte udvælgelsesprøve.

2 De Santis har arbejdet ved Revisionsretten siden 1978. Han var først midlertidigt ansat i lønklasse A4/2, derefter i lønklasse A4/3 og endelig i lønklasse A6/3. Siden den 1. januar 1983 har han været tjenestemand i lønklasse B3/3.

3 De Santis har ofte forsøgt at blive fastansat i kategori A. I perioden 1979-1983 fik han adgang til prøverne i fjorten udvælgelsesprøver, nemlig to med henblik på lønklasse A3, syv med henblik på lønklasse A5/A4 og fem med henblik på lønklasse A7/A6. I samme periode fik De Santis ikke adgang til prøverne i udvælgelsesprøverne CC/A/17/82 og CC/A/5/83, idet hans kvalifikationsbeviser ikke fandtes at være tilstrækkelige.

4 I henhold til punkt IV, A, 1, i meddelelse om udvælgelsesprøve CC/A/5/83 om kvalifikationsbevisernes art kræves der dels uddannelse på universitetsniveau, afsluttet med et eksamensbevis, eller tilsvarende faglig erfaring, dels mindst seks års efterfølgende faglig erfaring inden for et område med tilknytning til arbejdet. Punkt IV, A, 2, i meddelelsen vedrører pointberegningen for kvalifikationsbeviserne. I henhold hertil kan der for hvert af de under punkt IV, A, 1, angivne kvalifikationer gives indtil 45 point. Det hedder videre, at kun ansøgere, som opnår mindst 45 point, vil få adgang til prøverne.

5 Ved skrivelse af 19. august 1983 fra formanden, Sir Norman Price, meddelte udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve CC/A/5/83 De Santis sin beslutning. I skrivelsen hedder det, at de point, som udvælgelsesprøven havde givet De Santis for hans kvalifikationsbeviser i henhold til punkt IV, A, 2, i meddelelsen om udvælgelsesprøve CC/A/5/83 af 6. maj 1983, ikke var tilstrækkelige til, at han kunne få adgang til de følgende prøver.

6 Den 17. november 1983 indgav De Santis en klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, til ansættelsesmyndigheden, dvs. formanden for Revisionsretten. Han gjorde gældende, at udvælgelseskomiteens beslutning vedrørende vurderingen af hans kvalifikationsbeviser måtte skyldes »en beklagelig, men åbenbar fejl« , idet hans kvalifikationsbeviser på universitetsniveau og hans tyve års faglige erfaring i revision ikke kunne bestrides.

7 Den 23. januar 1984 afviste ansættelsesmyndigheden De Santis' klage, idet den anførte, at den i henhold til vedtægtens artikler 28-30 samt dens bilag III om gennemførelsen af udvælgelsesprocedurer ikke under nogen form kan gribe ind i udvælgelseskomiteens arbejde. Ifølge ansættelsesmyndigheden burde De Santis have klaget direkte til udvælgelseskomiteen.

8 Efter afvisningen af klagen har De Santis anlagt nærværende sag, hvori han har nedlagt påstand om annullation af udvælgelseskomiteens afslag på hans ansøgning, samt, om fornødent, af ansættelsesmyndighedens udtrykkelige afslag på hans ansøgning. Han har ligeledes påstået udnævnelserne på grundlag af udvælgelsesprøve CC/A/5/83 annulleret. Sagsøgte har ikke påstået sagen afvist.

9 Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, *at* udvælgelseskomiteen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for sin beslutning, *at* beslutningen afviger fra andre udvælgelseskomiteers vurderinger af spørgsmålet om at give ham adgang til prøverne, uden at der er givet en særlig begrundelse, *at* beslutningen er udtryk for magtfordrejning, og endelig *at* den er en tilsidesættelse af principperne om beskyttelse af den berettigede forventning og om ligebehandling.

10 Med hensyn til påstanden om annullation af afslaget på hans ansøgning bemærkes, at De Santis' to første anbringender, som begge vedrører omfanget af den begrundelsespligt, som påhviler udvælgelseskomiteen for en udvælgelsesprøve, vil blive behandlet under ét, idet der reelt er tale om to forskellige argumenter til støtte for samme anbringende.

11 Med henvisning til dommen af 30. november 1978 (Salerno, forenede sager 4, 19 og 28/78, Sml. s. 2403) har De Santis først anført, at skrivelsen af 19. august 1983 fra formanden for udvælgelseskomiteen ikke opfyldte kravet om, at der skal gives en begrundelse, idet der i skrivelsen blot var henvist til punkt IV, A, 2, i meddelelsen om udvælgelsesprøve, som vedrører pointberegningen for kvalifikationsbeviserne, hvorfor ansøgeren ikke kan se, ud fra hvilket synspunkt udvælgelselskomiteen har fundet hans kvalifikationsbeviser utilstrækkelige.

12 Heroverfor har Revisionsretten anført, at i henhold til dom af 12. oktober 1978 (Ditterich, sag 86/77, Sml. s. 1855) må kravet om, at enhver afgørelse, der indebærer et klagepunkt, skal begrundes, ikke alene vurderes på grundlag af selve akten, men også på grundlag af de omstændigheder, der støtter den, og som er meddelt den pågældende. Ifølge Revisionsretten betød den omstændighed, at der i skrivelsen af 19. august 1983 fra formanden for udvælgelseskomiteen var henvist til punkt IV, A, 2, i meddelelse om udvælgelsesprøve CC/A/5/83, at sagsøgeren kunne forstå baggrunden for, at hans kvalifikationsbeviser ikke fandtes at være tilstrækkelige. Revisionsretten synes i øvrigt at bestride, at anbringendet om manglende begrundelse kan realitetspåkendes, idet den har anført, at De Santis ikke har gjort brug af sin ret ifølge dom af 9. juni 1983 (Verzyck, sag 225/82, Sml. s. 1991) til at anmode om individuelle oplysninger hos formanden for udvælgelseskomiteen.

13 De Santis har dernæst kritiseret, at udvælgelseskomiteen ikke — i strid med Domstolens praksis (dom af 5. april 1979, Kobor, sag 112/78, Sml. s. 1573) — har givet en særlig begrundelse for den ændrede vurdering, som dens beslutning indebar i forhold til beslutninger truffet af tidligere udvælgelseskomiteer, og hvorefter De Santis havde fået adgang til prøverne i de pågældende udvælgelsesprøver.

14 Revisionsretten har hertil bemærket, at det princip, Domstolen fastslog i dommen af 5. april 1979 (Kobor, jfr. ovenfor), kun finder anvendelse, når den forbigåede ansøger opfylder sådanne objektive adgangsbetingelser, som ikke giver mulighed for at udøve et skøn, f.eks. et krav om bestemte eksamensbeviser for at blive ansat i en bestemt kategori eller lønklasse. Når udvælgelseskomiteen derimod skal tage stilling til, om den faglige erfaring, en ansøger har påberåbt sig, helt eller delvis svarer til et manglende eksamensbevis, er dens bedømmelse i sig selv subjektiv og kan derfor variere alt efter udvælgelseskomiteens sammensætning, de øvrige ansøgeres kvalifikationer og kravene til den stilling, der skal besættes. Ifølge Revisionsretten er de fem års studier, som De Santis har påberåbt sig, blot tekniske studier på gymnasieniveau. Da De Santis ikke har det eksamensbevis på universitetsniveau, der kræves i henhold til punkt IV, A, 1, a, i meddelelsen om udvælgelsesprøve CC/A/5/83, måtte udvælgelseskomiteen vurdere sagsøgerens tilsvarende faglige erfaring, jfr. punkt IV, A, 2, a.

15 Først bemærkes, at det fremgår af Domstolens praksis, at en simpel henvisning i den skrivelse, hvorved afslaget på at få adgang til prøverne meddeles, til »en betingelse som helhed« i meddelelsen om udvælgelsesprøve ikke giver »tilstrækkelig oplysning om, hvorvidt afslaget er berettiget, eller om det derimod er behæftet med en mangel, således at dets lovlighed kan anfægtes«, idet en sådan henvisning ikke kan »give oplysning om, hvilket af disse led der var anset for ikke at være opfyldt« (dom af 30. november 1978, Salerno, jfr. ovenfor).

16 I skrivelsen af 19. august 1983 henvises der blot til punkt IV, A, 2, i meddelelsen om udvælgelsesprøve CC/A/5/83, som vedrører pointberegningen for en ansøgers kvalifikationsbeviser. Ud fra skrivelsen har De Santis således ikke kunnet bedømme, om han blev nægtet adgang til prøverne på grund af manglende eksamensbevis, manglende tilsvarende nødvendig faglig erfaring (punkt IV, A, 1, a, i meddelelsen om udvælgelsesprøve), utilstrækkelig efterfølgende erfaring (punkt IV, A, 1, b, i meddelelsen om udvælgelsesprøve) eller begge betingelser under ét. Først efter at have fået kendskab til referatet fra udvælgelseskomiteens møde, som var vedlagt duplikken, blev De Santis klar over, at det var hans efterfølgende faglige erfaring, som blev anset for utilstrækkelig, og at han under det punkt kun havde opnået 19 point ud af 45. Ved samme lejlighed kunne han konstatere, at han havde opnået i alt 44 point for sine kvalifikationsbeviser, mens der i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøve krævedes mindst 45.

17 I dommen af 30. november 1978 (Salerno, jfr. ovenfor), lagde Domstolen vægt på nødvendigheden af, at ansøgeren skal kunne se, hvilken konkret betingelse der ikke har været opfyldt. I den foreliggende sag fremgår berettigelsen af et sådant krav af, at Revisionsretten ikke selv ud fra skrivelsen af 19. august 1983 har kunnet afgøre, hvilken betingelse der efter udvælgelseskomiteens opfattelse ikke var opfyldt. Under hele sagens behandling ved Domstolen har Revisionsretten lagt vægt på, at De Santis' faglige erfaring ikke fandtes at svare til det krævede eksamensbevis på universitetsniveau, mens det i virkeligheden var hans efterfølgende faglige erfaring, som blev anset for utilstrækkelig.

18 Det bemærkes desuden, at ifølge dom af 5. april 1979 (Kobor, jfr. ovenfor), er en mindre fordelagtig vurdering af en ansøgers kvalifikationsbeviser end ved tidligere udvælgelsesprøver kun mulig, for så vidt »afgørelsens begrundelse klart begrunder denne forskellige bedømmelse«.

19 I modsætning til hvad Revisionsretten har anført, finder dette princip netop anvendelse på betingelser såsom en ansøgers faglige erfaring efter opnåelsen af et eksamensbevis, som udvælgelseskomiteen kun kan efterprøve ud fra en delvis subjektiv vurdering. En udvælgelseskomité kan i den forbindelse frit vælge at se bort fra tidligere udvælgelseskomiteers bedømmelse, men den skal i så fald give en særlig begrundelse for sin beslutning.

20 Selv om andre udvælgelseskomiteer har anset De Santis' efterfølgende faglige erfaring for tilstrækkelig og har givet ham adgang til at deltage i prøver ved udvælgelsesprøver, som i den henseende indeholdt samme eller strengere betingelser, har udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve CC/A/5/83 dog ikke givet en særlig begrundelse for sin mindre fordelagtige vurdering af De Santis' efterfølgende faglige erfaring.

21 Revisionsrettens argument om, at De Santis ikke havde benyttet sig af den i dommen af 9. juni 1983 (Verzyck, jfr. ovenfor) nævnte mulighed for at anmode formanden for udvælgelseskomiteen om individuelle oplysninger, og at han derfor ikke kan gøre gældende, at udvælgelseskomiteens beslutning ikke er tilstrækkelig begrundet, kan heller ikke tiltrædes. I dommen fastslog Domstolen, at »af hensyn til praktiske vanskeligheder, som en udvælgelsesprøve med mange ansøgere stiller en udvælgelseskomité over for«, kan det tillades, »at en udvælgelseskomité på det

første stadium blot tilsender ansøgeren en meddelelse om kriterierne og resultatet af udvælgelsen og først giver individuelle oplysninger senere og kun til de ansøgere, der udtrykkeligt anmoder herom...«. I den foreliggende sag må den klage, som De Santis indgav til ansættelsesmyndigheden den 17. november 1983, i virkeligheden anses for at være en anmodning til udvælgelseskomiteen om oplysninger, idet skrivelsen kunne være videregivet til formanden for udvælgelseskomiteen, uden at komiteens uafhængighed i forhold til ansættelsesmyndigheden af den grund på nogen måde blev bragt i fare.

22 Den beslutning, udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve CC/A/5/83 traf om ikke at give De Santis adgang til prøverne i den nævnte udvælgelsesprøve, er således behæftet med en formmangel, idet den ikke er tilstrækkelig begrundet. Den anfægtede beslutning vil derfor være at annullere.

23 Da den anfægtede beslutning annulleres i medfør af sagsøgerens to første anbringender, er det ufornødent at tage stilling til sagsøgerens tredje og fjerde anbringende.

24 Med hensyn til påstanden om annullation af udnævnelserne på grundlag af udvælgelsesprøve CC/A/5/83 har Domstolen i dommen af 30. november 1978 (Salerno, jfr. ovenfor) fastslået, at »da der er tale om en almindelig udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve, vil sagsøgerens rettigheder være tilstrækkelig beskyttet, hvis udvælgelseskomiteen på ny overvejer sin afgørelse, uden at der er anledning til at anfægte udvælgelsesprøvens resultat som helhed eller at annullere de i henhold hertil foretagne udnævnelser«. Sagsøgte vil således være at frifinde for denne påstand.

Sagens omkostninger

25 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, skal den part, der taber sagen, afholde sagens omkostninger. Da Revisionsretten i det væsentlige har tabt sagen, bør den derfor afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

1) **Beslutningen af 17. august 1983, truffet af udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve CC/A/5/83, om ikke at give De Santis adgang til at deltage i prøverne i nævnte udvælgelsesprøve, annulleres.**

2) **I øvrigt frifindes sagsøgte.**

3) **Revisionsretten betaler sagens omkostninger.**

Bosco Koopmans Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 21. marts 1985.

P. Heim
Justitssekretær

G. Bosco
Formand for første afdeling